



Kunst & Vormgeving

Atlas College

Poëziewedstrijd Gedichtendag 2021 / SAMEN

Winnende gedichten

Leerlingenjury (12 juryleden)

3^{de} prijs

Hou je van wie ik nu ben
vroeg ze na jaren liggend
als een deken gedrapeerd over de grond

18 jaar met uitgestrekte naakte
benen haar dromen al lang
verdwenen
een foto te lang blootgesteld aan het licht

en nog steeds rijden ze door
niet meer omkijkend vooruit
in een rechte lijn
om terug uit te komen waar ze begonnen waren

nu staan ze tegenover elkaar, en na een lange stilte
vallen de woorden uit haar mond: wij zijn een hoek
twee muren op zoek naar een omhelzing

Robin Puijk – 6AO

2^{de} prijs

Voor jou

De kans om te bestaan
is klein,
dus de kans dat
jij en ik
op hetzelfde moment bestaan,
moet bijna onmogelijk zijn.

Dit ben ik.

Ik ben het oog van de
storm en mijn hart is
gebroken. Maar jij, jij
accepteert mij, om wie ik
ben.

Ik ben dankbaar.

Misschien werkt het
universum dan toch
in mijn voordeel,
want ik kreeg de kans
om jou te leren
kennen.

Febe Vanhemel –

6ARV

1^{ste} prijs

Ik haat je, (blijf bij mij)

Ik kom binnen en bevries, bang dat ik me bij jou verlies.

Maar je houdt me vast, pakt me uit, schrikt niet van wat je ziet

En gaat er ook niet stiekem tussenuit.

Ik word boos en jij zwijgt, ik schreeuw "ga weg" maar wil dat je blijft.

Je denkt: spijtig dat ze niet beter weten en haar zo vergeten ,

Dat niemand haar schreeuw om hulp hoort, achter haar grote mond,

Dat ze haar tranen inhoudt vol verdriet, en elke keer dat ze iemand wegduwt

Ze eigenlijk wilt zeggen "wil je bij me blijven, alsjeblieft?"

De gedachtes gaan door me heen, en toch vind ik de woorden niet meteen.

Jij wou dat ik kwam, ik hield ervan

Maar tot daar, meer niet, snap je het nou niet?

Bang gekwetst te raken, het verdriet, ik ben bij je maar ook weer niet.

Ik weet dat ik hier over moet praten, maar ben bang dat je me gaat haten,

Bang mezelf aan jou te geven, alsof ik aan je vast zou kleven.

En dan gaat alles fout en haat ik alles waar ik van houd.

Het spijt me dat ik het zo liet, maar ik kan het gewoon niet.

Milayka Janneman

- 5VBK

Lerarenjury

Tweede graad

3^{de} prijs

Op een heuvel,
Onder de wolken.

De wind blaast,
Het gras waait in golven om ons heen.

De wolken kruipen langzaam voorbij,
We staren ze na.

Ik draai mijn hoofd naar jou,
Je kijkt in mijn ogen.

'We blijven samen' zei ik,
'voor altijd' was jouw antwoord.

Liana Vandenberg - 4BAK

2^{de} prijs

We lagen onder de sterrenhemel
De sterren die schijnen
Jij liet mijn pijn verdwijnen

Hand in hand
Mond op mond
Voeten over de bedrand
Iets dat ons bond

Met je glinsterende ogen staarde je me diep aan
En even bleef mijn wereld stilstaan
Zoals Eros en Psyche
Waren we de liefde aan het bedriegen

En mijn wereld stond niet meer stil
Het was maar mijn verlangen Een
droom.

Ilse Vissers - 4BAK

1^{ste} prijs

Duizenden sterren
Het licht vindt mij niet
Wanneer ik met mijn ogen door de sterrenhemel zwem
Alleen de waarheid die mij ziet
Door mij broeit een stem

Kussenforten die mijn angst ontnemen
De droomwereld die mijn verlangen openbaart
Gevoelloze kusjes tot in het extreme
Ik die naar de sterrenhemel staar

De dood verleidt me tot het zwemmen in de Styx
Mijn vlees keert terug tot niets
Terwijl mijn bloed de illusie van het leven,
Aan mij de visie van de sterrenhemel wilt geven

Ilse Vissers - 4BAK

Lerarenjury

Derde graad

3^{de} prijs: Drijven tussen planeten

Drijven tussen planeten

Er komt een vrouw naar me toe, ze vraagt: 'Gaan jullie nog beginnen?'

'Wat nu als we al geëindigd zijn,' zeg ik, 'en voorgoed in dit moment blijven hangen?'

Ze begint spontaan te klappen.

Ik trek de stekker uit maar de drang tot gehoor blijft voelbaar.

De diepte van het zwarte gat was nog nooit zo groot.

Imke Goossens – 6WKD

2^{de} prijs

Mater

Wacht op mij wanneer het vuur stopt met branden,
Wanneer de liefde weg is en we de tijd niet terug kunnen draaien
Wanneer het zand uit de looper loopt en het glas niet meer te lijmen is,
Als de scherven ons snijden en het bloed zich mengt

Wanneer de zuurstof op is en de wereld stopt met draaien,
Wanneer we zwart zien

Wacht me dan op aan de poort waar wij elkaar weerzien

Maar wanneer het vuur terug start de broeien,
Rookt alles op in smog

Als een kuiken uit het nest, vlieg ik in je armen,
Mijn hart duikelt uit de hoogte en valt in scherven weer uiteen

Nutnicha Leys – 6TBK

1^{ste} prijs

Hou je van wie ik nu ben
vroeg ze na jaren liggend
als een deken gedrapeerd over de grond

18 jaar met uitgestrekte naakte
benen haar dromen al lang
verdwenen
een foto te lang blootgesteld aan het licht

en nog steeds rijden ze door
niet meer omkijkend vooruit
in een rechte lijn
om terug uit te komen waar ze begonnen waren

nu staan ze tegenover elkaar, en na een lange stilte
vallen de woorden uit haar mond: wij zijn een hoek
twee muren op zoek naar een omhelzing

Robin Puijk – 6A0